

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. M.**, státní příslušnost Republika Guinea-Bissau,
zastoupeného Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem
160 00 Praha 6 – Dejvice, Šlejnická 1547/13

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**,
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,
o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10.4.2017 č. j. MV-47471-2/OAM-2017 a ze
dne 19.4.2017 č. j. MV-50560-2/OAM-2017, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19.4.2017 č. j. MV-50560-2/OAM-2017 **se zrušuje** a
věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10.4.2017 č. j. MV-47471-2/OAM-2017 **se zrušuje** a
věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit na nákladech řízení žalobce částku 20.570 Kč, a to na účet Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou ze dne 26.4.2017 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10.4.2017 č. j. MV-47471-2/OAM-2017, jímž žalovaný správní řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 6.4.2017 dle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů zastavil.
2. Žalobce odkazem na závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 3 Azs 6/2011, které citoval, uvedl, že ani další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu nelze posuzovat bez ohledu na eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy. Citoval ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu a dále uvedl, že je zcela evidentní, že pro vyhodnocení toho, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 nebo § 14a zákona o azylu, je zapotřebí zvážit rovněž to, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu žadatele, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti. Pouze tímto způsobem lze totiž vyloučit eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy pramenící např. z nově vypuknuvšího válečného konfliktu nebo katastrofy. Žalobce namítal, že žalovaný otázku, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nijak netématizoval. Tímto rozhodnutí zatížil zřetelnou vadou nezákonnosti, pro kterou nemůže obstát. Žalovaný rovněž nepřezkoumatelně posoudil charakter nových důvodů žádosti o mezinárodní ochranu. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí postrádá jakékoliv, byť třeba i stručné vypořádání s konkrétními tvrzeními žalobce a úvahy, jimiž by žalovaný podpořil své přesvědčení, že žalobcem uváděné důvody nepoukazují na podstatnou změnu okolností jeho případu. Není tedy vůbec zřejmé „proč“ se žalovaný domníval, že žalobcem uváděné informace nesvědčí o podstatné změně okolností. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné i v této části. Žalobce dále uvedl, že jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí s ohledem na skutečnosti, které nastaly až po vydání rozhodnutí. Uvedl, že požádal o mezinárodní ochranu v době, kdy byl zajištěn podle zákona o pobytu cizinců. Po zajištění a umístění v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty byla u něho diagnostikována závažná choroba, plicní tuberkulóza, pro kterou bylo zajištění ukončeno a byl umístěn ve specializovaném zdravotnickém zařízení, Sanatoriu Jablunkov, a.s. Uvedené onemocnění je zcela novou skutečností, která vyžaduje nové posouzení jeho situace, a to již s ohledem na to, že předmětná nemoc je v podmínkách Guineje-Bissau fakticky neléčitelná, a je tedy namístě zvážit udělení doplňkové ochrany či humanitárního azylu, přičemž bude třeba zkoumat další okolnosti eventuální možnosti jeho návratu do země původu. Žalobce poukázal na to, že v jeho případě nejsou dány dostatečné záruky pro to, že nové okolnosti budou dostatečně posouzeny v novém správním řízení. Ačkoliv by mohl podat novou žádost o mezinárodní ochranu, žalovanému by nic nebránilo, aby takovou žádost nezastavil jako žádost opakovanou, přičemž s takovou žádostí by navíc nebylo spojeno

oprávnění žalobce setrvat na území České republiky. V takovém případě by byl povinen respektovat existující rozhodnutí o správním vyhoštění a z území České republiky vycestovat, čímž by došlo k porušení zásady non – refoulement. Jedinou možností řádného posouzení nových skutečností, k nimž došlo až po vydání napadeného rozhodnutí, je tedy zrušení rozhodnutí žalovaného a zavázání žalovaného k tomu, aby žádost posoudil podle ust. § 11a odst. 4 zákona o azylu jako žádost přípustnou.

3. Řízení o uvedené žalobě je u Krajského soudu v Ostravě vedeno pod sp. zn. 63 Az 8/2017.
4. Žalobce se dále včasnou žalobou ze dne 17.5.2017 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19.4.2017 č. j. MV-50560-2/OAM-2017, jímž bylo řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10.4.2017 dle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno.
5. Žalobce namítal shodně jako v řízení vedeném pod sp. zn. 63 Az 8/2017, že žalovaný otázkou, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nijak netématizoval, čímž své rozhodnutí zatížil zřetelnou vadou nezákonnosti, pro kterou nemůže obstát. Dále uvedl, že jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí s ohledem na skutečnosti, které nastaly až po jeho vydání. Uvedl, že po svém zajištění a umístění v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšší Lhoty byla u něho diagnostikována závažná choroba, plicní tuberkulóza, pro kterou bylo zajištění ukončeno a byl umístěn ve specializovaném uzavřeném zdravotnickém zařízení, Sanatoriu Jablunkov, a.s. Toto onemocnění je zcela novou skutečností, která vyžaduje nové posouzení jeho situace, a to již s ohledem na to, že uvedená nemoc je v podmínkách Guineje-Bissau fakticky neléčitelná a je tedy namístě zvážit udělení doplňkové ochrany či azylu, přičemž bude třeba zkoumat další okolnosti eventuální možnosti jeho návratu do země původu. Žalobce poukázal na to, že v jeho případě nejsou dány dostatečné záruky pro to, že nové okolnosti budou dostatečně posouzeny v novém správním řízení. Ačkoliv by eventuálně mohl podat novou žádost o mezinárodní ochranu, žalovanému by nic nebránilo, aby takovou žádost nezastavil jako žádost opakovanou, přičemž s takovou žádostí by navíc nebylo spojeno jeho oprávnění setrvat na území České republiky. V takovém případě by byl povinen respektovat existující rozhodnutí o správním vyhoštění a z území České republiky vycestovat, čímž by došlo k porušení zásady non – refoulement. Jedinou možností řádného posouzení nových skutečností, k nimž došlo až po vydání napadeného rozhodnutí, je tedy zrušení rozhodnutí a zavázání žalovaného k tomu, aby žádost posoudil podle ust. § 11a odst. 4 zákona o azylu jako žádost přípustnou.
6. Řízení o uvedené žalobě je u Krajského soudu v Ostravě vedeno pod sp. zn. 63 Az 9/2017.

7. U jednání 23.1.2018 soud spojil obě věci sp. zn. 63 Az 8/2017 a 63 Az 9/2017 ke společnému řízení s tím, že jako věc hlavní je vedena věc sp. zn. 63 Az 9/2017.
8. Žalovaný v písemných vyjádřeních k žalobám navrhl jejich zamítnutí. Uvedl, že v řízení pod č. j. MV-47471/OAM-2017, tedy v pátém řízení o mezinárodní ochranu, žalobce zopakoval stejné důvody jako v předchozím řízení, a to, že zde má dítě a v České republice žije již dlouho a nechce se vrátit do vlasti kvůli nestabilní situaci. Žalovaný tyto skutečnosti posoudil a dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti a nepoukázal na žádnou podstatnou změnu v zemi původu od jeho minulého řízení. V šesté žádosti o mezinárodní ochranu – řízení vedeno pod č. j. MV-50560/OAM-2017 žalobce uvedl toliko to, že žádá o mezinárodní ochranu. Žalovaný poznamenal, že dle judikatury případné nové skutečnosti uvedené žalobcem musí být takového charakteru, že jde o podstatnou změnu okolností se vztahem k pronásledování či vážné újmě a žadatel je musí uvést ve svém podání. Tak tomu však v posuzovaných případech nebylo. Žalovaný vycházel z předchozích žádostí, výpověď žalobce porovnal s novými žádostmi a bylo zjištěno, že jsou řešeny stejné otázky, kdy již nebylo nutno opakovat jednou vyřčené. K tvrzení žalobce, že onemocněl tuberkulózou, žalovaný uvedl, že tuto okolnost žalobce zmínil až v doplnění žaloby. Žalovaný poznamenal, že zdravotní dokumentaci žalobce nedisponuje. 16.5.2017 byl žalobce ze zařízení pro zajištění cizinců převezen do Sanatoria v Jablunkově. Dne 29.8.2017 dle sdělení pracovníků OAMP ZZC Vyšní Lhoty pominuly důvody zajištění žalobce. Žalobce se od května 2017 do uvedeného zařízení nevrátil, nekontaktoval ani žádné jiné pracoviště OAMP, a tudíž o jeho pobytu a nemoci není žalovanému nic známo.
9. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Zástupce žalobce na doplňující dotaz soudu uvedl, že s žalobcem byl v osobním kontaktu naposledy před jeho hospitalizací. Od té doby s ním byl toliko v letmém telefonickém kontaktu, naposledy v prosinci 2017. O tom, zda se žalobce fakticky léčí či nikoliv, nemá informace.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, v mezích žalobních bodů, a po provedeném řízení dospěl k závěru, že je nutno rozhodnutí žalovaného pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
11. Ze správních spisů bylo zjištěno, že žalovaný rozhodnutím ze dne 10.4.2017 č. j. MV-47471-2/OAM-2017 zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 6.4.2017 dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalovaný vycházel z toho, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 6.4.2017 byla opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany v České republice, ve které žalobce uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá, neboť žije v České republice, Česká republika je zároveň jedinou zemí, kde se narodilo jeho dítě. Rovněž o mezinárodní ochranu žádá proto, že politická situace v jeho vlasti je nestabilní a on se tam nechce vrátit. Na tomto místě

soud poznamenává, že tato zjištění správního orgánu korespondují s obsahem žádosti žalobce ze dne 6.4.2017, která je obsahem správního spisu. Žalovaný dále vyšel ze zjištění, že uvedená žádost žalobce je již pátou v pořadí. Poprvé požádal o mezinárodní ochranu v České republice 1.7.1999. Řízení o žádosti bylo ukončeno rozhodnutím č. j. U2800/VL-10-99, kterým bylo řízení zastaveno podle § 12 odst. 1 písm. b), jelikož se žalobce nacházel na neznámém místě a neposkytoval tak zákonem vyžadovanou spolupráci a osobní účast v řízení. Podruhé žalobce požádal o mezinárodní ochranu v České republice dne 7.3.2001. Řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č. j. OAM-1327/CU-02-2001. Rozhodnutím správního orgánu č. j. OAM-1327/CU-02-P16-2001 ze dne 18.6.2002, které nabylo právní moci 18.7.2002, bylo řízení podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zastaveno, jelikož se žalobce opakovaně nedostavoval k pohovoru a neposkytoval tak informace nezbytné ke spolehlivému stavu věci. Potřetí žalobce žádal o mezinárodní ochranu v České republice 2.12.2012. Jako důvod žalobce uvedl obavy z politického pronásledování. Rozhodnutím žalovaného č. j. OAM-5388/VL-07-P17-2002 ze dne 30.9.2004, které nabylo právní moci 11.10.2004 žalobci mezinárodní ochrana nebyla udělena s odůvodněním, že jím zmíněné obavy z politického pronásledování byly zhodnoceny jako neopodstatněné a že navíc žalobce vyjádřil svůj úmysl se do vlasti vrátit. Proti tomuto rozhodnutí žalovaný podal žalobu ke Krajskému soudu v Praze, který řízení usnesením ze dne 27.5.2005 č. j. 46 Az 89/2004-28, které nabylo právní moci 6.6.2005, zastavil. Počtvrté žalobce žádal o mezinárodní ochranu v České republice 25.7.2014. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-160/LE-BE02-2014. Důvodem žádosti byla jeho obava, že bude po svém návratu do vlasti mučen nebo zabit vojáky, a to z politického důvodu, jelikož několik jeho příbuzných již bylo zabito za politickou činnost. Dále žádal o mezinárodní ochranu z humanitárního důvodu, jelikož na území České republiky žije dlouho a Česká republika pro něj byla cílovou zemí. Žalobce rovněž uvedl, že v České republice se mu dne 18.10.2008 narodil syn V. M. Rozhodnutím ze dne 6.9.2016 č. j. OAM-160/LE-BE02-K03-2014, které nabylo právní moci 14.9.2016 žalobci mezinárodní ochrana udělena nebyla. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal 29.9.2016 žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji rozhodnutím č. j. 32 Az 40/2016-30 ze dne 9.2.2017, které nabylo právní moci 20.2.2017, odmítl.

12. Co se týče výše uvedených zjištění žalovaného z obsahu správních spisů ve věci předchozích žádostí o mezinárodní ochranu, krajský soud činí na tomto místě závěr, že tato zjištění korespondují s obsahem označených správních spisů.
13. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 10.4.2017 č. j. MV-47471-2/OAM-2017 citoval ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu § 11 odst. 3 téhož zákona a předně konstatoval, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 6.4.2017 je další opakovanou žádostí ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Žalovaný učinil závěr, že posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s tvrzeními žalobce, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany a dospěl k závěru, že žalobce ve své další opakované žádosti – v pořadí páté – žádné nové skutečnosti neuvedl, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a že ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně

domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Žalovaný uzavřel, že dospěl k závěru o naplnění podmínek ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu a řízení o další opakované žádosti zastavil.

14. Ze správních spisů soud dále zjistil, že usnesením ze dne 19.4.2017 č. j. MV-50560-2/OAM-2017 žalovaný řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10.4.2017 dle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zastavil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žádost ze dne 10.4.2017 je opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany, v níž žalobce uvedl toliko to, že žádá o mezinárodní ochranu. Soud na tomto místě konstatuje, že uvedené zjištění žalovaného o obsahu žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 10.4.2017 koresponduje s obsahem správního spisu. Žalovaný dále zjistil, že jím posuzovaná žádost ze dne 10.4.2017 je již šestou v pořadí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shodně jako ve výše citovaném usnesení ze dne 10.4.2017 č. j. MV-47471-2/OAM-2017 učinil zjištění ze správních spisů, obsahu žádostí a rozhodnutí ohledně prvé až páté žádosti o mezinárodní ochranu shodně, proto soud odkazuje na výše uvedenou citaci zjištění ze správních spisů a rozhodnutí žalovaného. Žalovaný dále citoval ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a § 11a odst. 3 zákona o azylu a konstatoval, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu podaná dne 6.4.2017 je další opakovanou žádostí ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Žalovaný dále posoudil důvody další opakované žádosti o mezinárodní ochranu a provedl srovnání s tvrzeními žalobce, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany a dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti v pořadí již páté žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani žalovaný neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Žalovaný uzavřel, že dospěl k závěru o naplnění podmínek ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu a řízení o další opakované žádosti zastavil.
15. K tvrzení žalobce, že po vydání žalobou napadeného rozhodnutí mu byla diagnostikována závažná choroba, plicní tuberkulóza a že tato skutečnost může být relevantní otázkou pro zvážení eventuálního naplnění podmínek udělení doplňkové ochrany či humanitárního azylu s tím, že bude třeba zkoumat další okolnosti eventuální možnosti jeho návratu do země původu, a to již s ohledem na to, že se v České republice pro tuto chorobu léčil ve specializovaném uzavřeném zdravotnickém zařízení a tato nemoc je v podmínkách Guineje-Bissau fakticky neléčitelná, soud na návrh žalobce provedl důkaz lékařskými zprávami.
16. Z lékařských zpráv primáře plicního oddělení MUDr. I. T., Sanatorium Jablunkov, a.s. na č. l. 44, 63 a 74 soud zjistil, že žalobce byl v Sanatoriu Jablunkov, a.s. hospitalizován od 1.7.2017 pro infekční plicní nemoc. Ze sanatoria byl propuštěn dne 13.10.2017 poté, co ústavní terapie byla ukončena. Bylo ale nutné pokračovat v ambulantní léčbě, která byla domluvena u MUDr. T., plicní ambulance, P. M. 12, Praha 6 (pozn. soudu v lékařské zprávě je chybně uvedeno MUDr. T.).

17. Z lékařské zprávy MUDr. M. T., ordinace chorob plicních, P. 6, P. M. 12 soud zjistil, že žalobce byl léčen pro TBC plic – typizačně *Mycobakterium africanum* v Sanatoriu Jablunkov do 13.10.2017 a byl propuštěn do další ambulantní léčby. Žalobci byla doporučena léčba celkem na 10 až 12 měsíců. Žalobce byl objedнан dvakrát ke kontrolnímu vyšetření, ale nedostavil se k vyšetření ani jednou. Žalobce tedy v označeném zdravotnickém zařízení není léčen. Lékařka poznamenala, že vzhledem k tomu, že pacient nedodržuje léčebný režim, resp. neužívá doporučené léky, pokud bude dále pobývat v České republice, měl by být léčen v rámci hospitalizace. Lékařská zpráva je ze dne 18.12.2017.
18. Podle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví.
19. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. g) téhož zákona pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní.
20. Krajský soud předně konstatuje, že předmětem jeho přezkumu byla rozhodnutí žalovaného o dalších opakovaných žádostech žalobce o mezinárodní ochranu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, jednalo se v pořadí o pátou a šestou žádost. Krajský soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3.10.2017, v němž Nejvyšší správní soud učinil závěr, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako je tomu v nyní projednávaných věcech, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že zvlášť pečlivý musí být postup ve vztahu k posouzení relevantních změn v zemi původu cizince, neboť správní orgán se jimi zabývá bez ohledu na tvrzení výslovně uvedená v žádosti a podstatnou roli v tomto ohledu hraje také čas, který v mezidobí uplynul. I v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají, konec citace.

21. Z výše citovaných žalobou napadených rozhodnutí je zřejmé, že v nich zcela absentuje vyjádření žalovaného k situaci v zemi původu žalobce. Žalovaný se omezil toliko na konstatování, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v České republice žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. V odůvodnění napadených rozhodnutí ovšem žalovaný neuvedl, na základě jakých podkladů neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl v zemi původu vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, tedy proč k relevantní změně v zemi původu nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.
22. Za tohoto stavu soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je postiženo vadou řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť není dostatečně odůvodněno ohledně relevantních změn situace v zemi původu žalobce, proto obě žalobou napadená rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s. vrací k dalšímu řízení.
23. Soud naopak neshledal důvod pro zrušení napadených rozhodnutí z důvodu žalobcem tvrzené nové skutečnosti nastalé po vydání napadených rozhodnutí, totiž že mu byla diagnostikována závažná choroba – plicní tuberkulóza, pro kterou byl umístěn ve specializovaném uzavřeném zdravotnickém zařízení a že tato skutečnost vyžaduje nové posouzení jeho situace, a to již s ohledem na to, že předmětná nemoc je v podmínkách země jeho původu Guineji-Bissau fakticky neléčitelná a že onemocnění závažnou chorobou může být každopádně relevantní otázkou pro zvážení eventuálního naplnění podmínek udělení doplňkové ochrany či humanitárního azylu. Soud zastává názor, že za situace, kdy provedenými listinnými důkazy, a to lékařskými zprávami bylo zjištěno, že žalobce poté, co byla ukončena jeho ústavní terapie a bylo nutné pokračovat v ambulantní léčbě TBC plic ambulantní formou, tuto nutnou ambulantní léčbu nevykonává, jak potvrzuje lékařská zpráva MUDr. M. T., z níž bylo zjištěno, že žalobce léčebný režim nedodrží, neužívá doporučené léky, tedy fakticky se vůbec neléčí, má krajský soud za to, že za tohoto stavu se nejedná o okolnost a relevantní otázku pro zvážení eventuálního naplnění podmínek udělení doplňkové ochrany či humanitárního azylu.
24. Krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit na nákladech řízení žalobce částku 20.570 Kč. Tato částka sestává z odměny ustanoveného advokáta za 5 úkonů právní služby po 3.100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 a § 12 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (v každé ze spojených věcí odměna za přípravu a převzetí zastoupení a sepsí žaloby, odměna za 1 úkon za zastoupení u jednání 23.1.2018), 5 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, 21 % DPH ve výši 3.570 Kč (21 % z částky 17.000 Kč, tj. ze součtu odměn a náhrad), neboť advokát doložil, že je plátcem této daně. Soud závázal žalovaného zaplatit tyto náklady řízení, které vznikly v souvislosti se zastoupením žalobce soudem ustanoveným zástupcem – advokátem, podle § 149 odst. 2 o.s.ř., z. č. 99/1963 Sb.,

v platném znění (aplikovaného na základě § 64 s.ř.s.) státu na účet Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. (§ 64 s.ř.s.). Soud zavázal žalovaného zaplatit tyto náklady řízení, které vznikly v souvislosti se zastoupením žalobce soudem ustanoveným zástupcem, advokátem, podle § 149 odst. 2 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., v platném znění (aplikovaného na základě § 64 s.ř.s.) státu na účet Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., v platném znění (aplikovaného dle § 64 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 23.01.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně